

Да, и Върбовчецъ е било владение на бегъ. Но Петъръ не знае нищо за стопанската история на селото си. А това трѣбва да се проучи: отъ тукъ трѣбва да се почва въобще Инѣкъ върбовченци вече не спѣли на земята: и въ последната къщурка се лѣгало поне на дъсченъ одъръ. Значи, нѣкогашнитѣ турски чифлигари сж се отърсили отъ аргатската принизеностъ: тѣ сж психично стѣпили на нозе.

Видинскиятъ край е билъ обезлюдяванъ на нѣколко пѣти презъ последнитѣ вѣкове. Когато при втората обсада на Виена турцитѣ сж били разбити, австрийцитѣ сж ги гонили до Видинъ. Тѣ дълго обсаждали тази крепостъ, завладявали сж я на два пѣти и сж я държали десетина години. Тогава цариградското правителство се е побояло за европейскитѣ си владения и е предприело обширни стратегични мѣрки: колонизирало е системно източнитѣ наши покрайнини, потурчвало е населението въ стратегичнитѣ пунктове по високитѣ планени, а е унищожило и последнитѣ останки отъ българското болярство. Въ Видинско, обаче, не е имало ни турска колонизация, нито потурчвания: гранично мѣсто! Все пакъ обезлюденитѣ и тукъ села сж били раздадени на „бератлиитѣ“ — т. е. тѣ сж били сжщо дадени въ ленно владение на малки и голѣми бегове, както е било това въ цѣлата империя. Така създаденитѣ господари сж си потърсили чифлигари отъ близо и далечъ. За такива сж привлѣчени безимотници отъ Стара планина и власи отъ Карпатитѣ. Между при-